

2. Naczelnym Inspektorem Farmaceutycznym Wojska Polskiego w zakresie Wojskowej Inspekcji Farmaceutycznej wykonuje zadania na zasadach i w trybie przewidzianym dla Głównego Inspektora Farmaceutycznego, z wyłączeniem wydawania decyzji określonych w art. 108 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne.

§ 4. 1. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojskowych inspektorów farmaceutycznych jest Naczelnym Inspektorem Farmaceutycznym Wojska Polskiego.

2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do Wojskowego Weterynaryjnego Inspektora Farmaceutycznego jest Szef Służby Weterynaryjnej — Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego.

§ 5. 1. Wojskowi inspektorzy farmaceutyczni i Wojskowy Weterynaryjny Inspektor Farmaceutyczny w związku z wykonywanymi zadaniami są upoważnieni do:

- 1) wstępu o każdej porze do wszystkich pomieszczeń w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w których wytwarza się, dokonuje obrotu i przechowuje produkty lecznicze;
- 2) żądania okazania dokumentów, a także pisemnych lub ustnych wyjaśnień;

- 3) pobierania próbek do badania;
- 4) przeprowadzania kontroli realizacji umów o udzielenie żołnierzom w czynnej służbie wojskowej świadczeń zdrowotnych w zakresie prawidłowości wydawania leków i materiałów medycznych oraz przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych stosowanych w diagnostyce, leczeniu i rehabilitacji oraz prawidłowości wystawiania recept;
- 5) nadzorowania procesu gromadzenia, warunków przechowywania i dystrybucji środków materiałowych służby zdrowia zapasu wojennego.

2. W razie stwierdzenia, że produkt leczniczy nie odpowiada ustalonym wymogom jakościowym, Wojskowy Inspektor Farmaceutyczny, a w stosunku do produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów medycznych przeznaczonych wyłącznie dla zwierząt — Wojskowy Weterynaryjny Inspektor Farmaceutyczny, wydaje decyzję o zakazie wprowadzenia lub o wycofaniu z obrotu produktu i powiadamia niezwłocznie odpowiednio Naczelnego Inspektora Farmaceutycznego Wojska Polskiego albo Szefa Służby Weterynaryjnej — Inspektora Weterynaryjnego Wojska Polskiego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 września 2002 r.

w sprawie osadzania żołnierza będącego w stanie nietrzeźwości w izbie zatrzymań.

Na podstawie art. 38 ust. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb osadzania w izbie zatrzymań żołnierza, będącego w stanie nietrzeźwości w obiekcie zajmowanym przez organ wojskowy, a także w rejonie obiektów koszarowych lub zakwaterowania przejściowego jednostki wojskowej albo w innym miejscu wykonywania zadań służbowych lub w miejscu publicznym, zwanego dalej „nietrzeźwym żołnierzem”, który zachowaniem swoim daje powód do zgorznięcia, znajduje się w okolicznościach zagrażających jego zdrowiu lub życiu albo zagraża zdrowiu lub życiu innej osoby;
- 2) sposób postępowania z osadzonym żołnierzem;
- 3) organizację osadzania żołnierza w izbie zatrzymań;
- 4) właściwość organów wojskowych do podejmowania decyzji o osadzeniu żołnierza w izbie zatrzymań i tryb podejmowania tej decyzji;
- 5) tryb doprowadzania do izby zatrzymań żołnierza, w stosunku do którego została wydana decyzja o osadzeniu w izbie zatrzymań;
- 6) warunki przyjęcia żołnierza doprowadzonego do izby zatrzymań i postępowanie w razie jego nieprzyjęcia do izby zatrzymań;
- 7) skład obsługi izby zatrzymań;
- 8) czynności dokonywane przez obsługę izby zatrzymań wobec żołnierza osadzonego w tej izbie i sposób ich dokumentowania;
- 9) rodzaj pomieszczeń wydzielonych w izbie zatrzymań dla osadzonych żołnierzy i ich niezbędnego wyposażenia.

§ 2. 1. Dowódca lub żołnierz patrolu, konwoju lub asysty Żandarmerii Wojskowej albo żołnierz pełniący służbę wartowniczą lub dowódca warty, dowódca lub żołnierz pododdziału alarmowego, dowódca lub żołnierz konwoju albo asysty garnizonu lub jednostki wojskowej, podejmując decyzję o zatrzymaniu nietrzeźwego żołnierza:

- 1) podaje swój stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję;
- 2) podaje podstawę prawną oraz przyczynę zatrzymania;
- 3) sprawdza, czy zatrzymany żołnierz, zwany dalej „zatrzymanym”, posiada przy sobie broń, amunicję, materiały wybuchowe lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć lub być przeznaczone do popełnienia przestępstwa, wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego oraz alkohol, środki odurzające, substancje psychotropowe i ich prekursorzy, jak również mogące stanowić dowody rzeczowe lub podlegać przepadkowi, albo których posiadanie wymaga zezwolenia, oraz odbiera te przedmioty;
- 4) bada lub powoduje przeprowadzenie badania na zawartość alkoholu w organizmie zatrzymanego, na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1983 r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz. U. z 1983 r. Nr 25, poz. 117).

2. Dowódca lub żołnierz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie doprowadza nietrzeźwego żołnierza do oficera inspekcyjnego garnizonu lub oficera dyżurnego macierzystej jednostki wojskowej zatrzymanego.

3. Doprowadzenie nietrzeźwego żołnierza dokumentuje się w meldunku o doprowadzeniu zatrzymanego, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania niektórych uprawnień przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 157, poz. 1851).

§ 3. Oficer inspekcyjny garnizonu lub oficer dyżurny macierzystej jednostki wojskowej zatrzymanego może:

- 1) zwolnić zatrzymanego, gdy uzna, że nie ma podstaw do jego osadzenia w izbie zatrzymań, albo
- 2) osadzić zatrzymanego w izbie zatrzymań.

§ 4. Czas osadzenia zatrzymanego liczy się od chwili podjęcia decyzji o zatrzymaniu żołnierza przez organy, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 5. 1. Właściwy przełożony dyscyplinarny albo organ, o którym mowa w § 3, podejmując decyzję o osadzeniu nietrzeźwego żołnierza w izbie zatrzymań:

- 1) podaje swój stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe lub pełnioną funkcję;

- 2) podaje podstawę prawną oraz przyczynę osadzenia;
- 3) sprawdza, czy osadzany żołnierz posiada przy sobie broń, amunicję, materiały wybuchowe lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć lub być przeznaczone do popełnienia przestępstwa, wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego oraz alkohol, środki odurzające, substancje psychotropowe i ich prekursorzy, jak również mogące stanowić dowody rzeczowe lub podlegać przepadkowi, albo których posiadanie wymaga zezwolenia, oraz odbiera te przedmioty;
- 4) kieruje osadzanego żołnierza na badania lekarskie do lekarza dyżurnego garnizonu, a w razie niewyznaczenia takiego lekarza — do zakładu opieki zdrowotnej wskazanego przez dowódcę garnizonu lub komendanta garnizonu w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonów, w celu wydania zaświadczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do osadzenia w izbie zatrzymań;
- 5) poucza osadzanego żołnierza o prawie:
 - a) wniesienia zażalenia do wojskowego sądu garnizonowego na decyzję o osadzeniu, wskazując sąd właściwy w sprawie,
 - b) żądania nawiązania w dostępnej formie kontaktu z adwokatem, a także bezpośrednio z nim rozmowy,
 - c) żądania zawiadomienia o osadzeniu osoby najbliższej lub innej wskazanej przez niego osoby zamiast lub obok osoby najbliższej;
- 6) sporządza protokół zatrzymania, o którym mowa w rozporządzeniu wymienionym w § 2 ust. 3;
- 7) doręcza osadzanemu żołnierzowi protokół zatrzymania.

2. W razie gdy kontakt z nietrzeźwym żołnierzem jest niemożliwy lub utrudniony, czynności określone w ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 7 wykonuje się po ustaniu przyczyny zakłócającej jego świadomość.

3. Jeżeli z zaświadczenia lekarskiego wynika, że istnieją przeciwwskazania zdrowotne do osadzenia zatrzymanego w izbie zatrzymań, właściwy przełożony dyscyplinarny albo organ, o którym mowa w § 3, niezwłocznie zwalnia zatrzymanego.

4. Zatrzymany, o którym mowa w ust. 3, powinien być odwieziony do wojskowej izby chorych lub zakładu opieki zdrowotnej przeznaczonego do udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych, jeżeli istnieją wskazania do jego hospitalizacji, albo do miejsca zamieszkania lub pobytu, albo też do jego macierzystej jednostki wojskowej, jeżeli istnieje taka możliwość, a nietrzeźwy żołnierz nie stwarza zagrożenia dla otoczenia.

5. Zwolnienie zatrzymanego z powodu, o którym mowa w ust. 3, stwierdza się w protokole zatrzymania.

§ 6. Osadzonemu żołnierzowi należy zapewnić pomoc lekarską, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że znajduje się on w stanie zagrażającym życiu lub zdrowiu, a w szczególności:

- 1) jeżeli ma widoczne obrażenia ciała lub utracił przytomność;
- 2) w razie oświadczenia, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia;
- 3) jeżeli z posiadanych informacji wynika, że może być chory zakaźnie.

§ 7. Właściwy przełożony dyscyplinarny albo organ, o którym mowa w § 3, który podjął decyzję o osadzeniu nietrzeźwego żołnierza w izbie zatrzymań, zapewnia doprowadzenie zatrzymanego do izby zatrzymań poprzez żołnierzy wymienionych w § 2 ust. 1.

§ 8. Właściwy przełożony dyscyplinarny albo organ, wymieniony w § 3, który podjął decyzję o osadzeniu nietrzeźwego żołnierza w izbie zatrzymań, niezwłocznie zawiadamia o miejscu, dacie i godzinie osadzenia w izbie zatrzymań dowódcę jednostki wojskowej albo szefa (komendanta, dyrektora) komórki lub jednostki organizacyjnej, w której osadzony żołnierz pełni czynną służbę wojskową, a także — w przypadkach określonych w odrębnych przepisach — komendanta właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub prokuratora wojskowego.

§ 9. Podstawę przyjęcia zatrzymanego do izby zatrzymań stanowią protokół zatrzymania i zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do osadzenia w izbie zatrzymań.

§ 10. 1. Komendant lub profos izby zatrzymań niezwłocznie odnotowuje przyjęcie osadzanego żołnierza w książce ewidencji żołnierzy osadzonych w izbie zatrzymań.

2. Przy przyjęciu do izby zatrzymań osadzony żołnierz jest obowiązany podać swoje dane osobowe. Jeżeli nie można ustalić danych osobowych osadzanego żołnierza, w książce, o której mowa w ust. 1, wpisuje się jego rysopis.

3. Przy przyjęciu do izby zatrzymań osadzony żołnierz jest obowiązany przekazać do depozytu:

- 1) urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia służące do rejestrowania lub odtwarzania informacji;
- 2) przedmioty, których posiadanie jest niedozwolone ze względu na bezpieczeństwo w izbie zatrzymań, a w szczególności: brzytwy, żyletki, metalowe noże, tyżki i widelce, narzędzia do cięcia metalu, środki służące do obezwładniania, środki odurzające, substancje psychotropowe i ich prekursorzy oraz alkohol.

4. Przy przyjęciu do izby zatrzymań osadzony żołnierz jest obowiązany przekazać do depozytu również dokumenty, pieniądze i przedmioty wartościowe oraz inne posiadane przedmioty, z wyjątkiem wyrobów ty-

toniowych i przedmiotów osobistego użytku, a w szczególności: zegarka, notatek, listów, fotografii członków rodziny i innych osób bliskich, przedmiotów kultu religijnego, materiałów piśmiennych oraz prasy codziennej, czasopism i książek, jeżeli posiadanie tych przedmiotów nie będzie stanowić zagrożenia dla osadzonego żołnierza lub obsługi izby zatrzymań.

5. Przyjęcie do depozytu przedmiotów, o których mowa w ust. 3 i 4, komendant lub profos izby zatrzymań wpisuje w książce depozytowej. Wykaz przedmiotów przyjętych do depozytu podpisuje żołnierz przyjmujący i osadzany.

6. W razie gdy kontakt z osadzonym żołnierzem jest niemożliwy lub utrudniony, przyjmuje się przedmioty, o których mowa w ust. 3 i 4, do depozytu w obecności osoby przybranej, która również podpisuje wykaz, o którym mowa w ust. 5.

7. Wzór książki ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz książki depozytowej, o której mowa w ust. 5, określa rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2001 r. w sprawie izb zatrzymań (Dz. U. z 2001 r. Nr 157, poz. 1852).

§ 11. 1. Przy przyjęciu do izby zatrzymań oraz w razie potrzeby uzasadnionej wyłącznie względami bezpieczeństwa w izbie zatrzymań, osadzony żołnierz podlega w każdym czasie kontroli osobistej. Podlega jej w szczególności odzież, bielizna i obuwie, pomieszczenie, w którym stale lub czasowo przebywa osadzony żołnierz, a także przedmioty dostarczone mu przez inną osobę lub przekazywane przez niego innym osobom, z wyjątkiem korespondencji.

2. Kontrolę osobistą przeprowadza się z poszanowaniem godności ludzkiej i praw człowieka, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osadzonego żołnierza. W szczególności kontroli osobistej dokonuje się w miarę możliwości w pomieszczeniu niedostępnym w czasie kontroli dla osób postronnych i przez żołnierza tej samej płci, co żołnierz osadzony.

3. Przedmioty, o których mowa w § 10 ust. 3 pkt 2, znalezione w czasie kontroli osadzonego w izbie zatrzymań, podlegają przekazaniu do depozytu i zaewidencjonowaniu w sposób określony w § 10 ust. 5 i 6.

§ 12. 1. Osadzonych żołnierzy zawodowych oraz oficerów i chorążych rezerwy odbywających okresową służbę wojskową i ćwiczenia wojskowe umieszcza się, w miarę możliwości, w pomieszczeniach izby zatrzymań pojedynczo, chyba że według zaleceń lekarza lub na podstawie decyzji o osadzeniu zachodzi potrzeba umieszczenia w jednym pomieszczeniu dwóch lub więcej żołnierzy.

2. W jednym pomieszczeniu izby zatrzymań można umieszczać jedynie żołnierzy tych samych korpusów osobowych.

3. Żołnierzy odmiennej płci umieszcza się oddzielnie.

§ 13. 1. Żołnierzowi osadzonemu w izbie zatrzymań wydaje się środki higieny w ilości niezbędnej do utrzymania higieny osobistej i czystości pomieszczeń, w których przebywa.

2. Jeżeli względy higieny lub względy bezpieczeństwa w izbie zatrzymań za tym przemawiają, osadzonemu żołnierzowi wydaje się ubranie robocze.

§ 14. Żołnierz osadzony w izbie zatrzymań:

- 1) nie uczestniczy w zajęciach służbowych;
- 2) nie wykonuje prac porządkowych i innych zajęć, z wyjątkiem utrzymywania czystości pomieszczeń, w których przebywa.

§ 15. 1. O każdym przypadku popełnienia przez żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań przestępstwa ściganego z urzędu lub wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego, komendant lub profos izby zatrzymań jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić:

- 1) komendanta właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub prokuratora wojskowego;
- 2) właściwego przełożonego dyscyplinarnego.

2. W przypadku stwierdzenia zgonu żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań, komendant lub profos izby zatrzymań jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić:

- 1) komendanta właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub prokuratora wojskowego;
- 2) lekarza;
- 3) przełożonego żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań.

§ 16. Osadzony żołnierz ma prawo bezpośredniego zwracania się do komendanta lub profosa izby zatrzymań oraz do osób, które kontrolują izbę zatrzymań, w sprawach związanych z osadzeniem w izbie zatrzymań i w sprawach osobistych.

§ 17. W razie wniesienia przez osadzonego żołnierza zażalenia do wojskowego sądu garnizonowego, zażalenie oraz kopię protokołu zatrzymania i inne materiały uzasadniające osadzenie przekazuje się niezwłocznie do wojskowego sądu garnizonowego właściwego ze względu na miejsce osadzenia żołnierza.

§ 18. 1. Osadzonemu żołnierzowi zwalnianemu z izby zatrzymań zwraca się za pokwitowaniem przedmioty, o których mowa w § 10 ust. 3 i 4, przyjęte od niego do depozytu, z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie jest prawem zabronione.

2. Profos izby zatrzymań rozlicza osadzonego żołnierza z przedmiotów wydanych mu na czas pobytu w tej izbie.

3. Komendant lub profos izby zatrzymań wystawia żołnierzowi zwalnianemu z izby zatrzymań zaświadczenie, o którym mowa w § 21 ust. 3 rozporządzenia wymienionego w § 10 ust. 7.

4. Komendant lub profos izby zatrzymań niezwłocznie zawiadamia dowódcę jednostki wojskowej albo szefa (komendanta, dyrektora) komórki lub jednostki organizacyjnej, w której zwalniany żołnierz pełni czynną służbę wojskową, o dacie i godzinie zwolnienia osadzonego żołnierza z izby zatrzymań.

§ 19. Wobec żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań, który stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, niszczy mienie lub uszkadza przedmioty znajdujące się w ich otoczeniu, mogą być zastosowane środki przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej, kaftanów bezpieczeństwa lub pasów i siatek obezwładniających, na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie użycia środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej przez żołnierzy wojskowych organów porządkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 157, poz. 1838).

§ 20. W przypadku, o którym mowa w § 19, komendant lub profos izby zatrzymań, dla przywrócenia porządku w izbie zatrzymań, mogą wezwać do pomocy żołnierzy ze składu warty garnizonowej lub warty wewnętrznej jednostki wojskowej.

§ 21. 1. Skład obsługi izby zatrzymań oraz dokumentację pomieszczenia i wyposażenie izby zatrzymań określa rozporządzenie wymienione w § 10 ust. 7.

2. Pokój lekarski, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia wymienionego w § 10 ust. 7, jest wyposażony w szafkę na leki i podstawowy sprzęt medyczny do badania i udzielania pierwszej pomocy lekarskiej, której zawartość określa załącznik do rozporządzenia.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 lipca 1999 r. w sprawie zatrzymania żołnierza oraz w sprawie izb zatrzymań (Dz. U. z 1999 r. Nr 61, poz. 666), które utraciło moc z dniem 30 września 2002 r. na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 925).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 25 września 2002 r. (poz. 1332)

WYKAZ LEKÓW, MATERIAŁÓW MEDYCZNYCH I SPRZĘTU MEDYCZNEGO

Lp.	Wyszczególnienie	Jm.	Ilość
1	2	3	4
L E K I			
1.	Adrenalinum inj. 0,001 g/ 1ml amp.	szt.	10
2.	Aminophyllinum inj. i.m. 0,25 g/ 1ml amp. 2ml	szt.	10
3.	Aminophyllinum inj. i.v. 0,025 g/ 1ml amp. 10ml	szt.	10
4.	Aqua pro iniectione a 10ml	szt.	30
5.	Atropinum Sulfuricum inj. 0,001 g/ 1ml amp.	szt.	10
6.	Calcium Chloratum inj. 10% amp. 10ml	szt.	10
7.	Dekstran 40.000 inj. – 500 ml, flak.	szt.	1
8.	Dopaminum Hydrochloricum inj. 0,2 g/ 5ml amp.	szt.	5
9.	Ephedrinum Hydrochloricum inj.amp. 25 mg- 1ml	szt.	10
10.	Fenactil inj. i. m. 0,025 g/ 5ml amp.	szt.	5
11.	Furosemidum inj.0,02 g/ 2ml amp.	szt.	5
12.	Glucardiamid tabl. do ssania	szt.	2
13.	Glucosum 5% inj. – 500 ml, flak.	szt.	2
14.	Glucosum 40% inj. - 50 ml, filo.	szt.	5
15.	Hydrocortisonum Hemisuccinatum inj. 0,1 g/ 5ml amp. 2ml + rozp.	szt.	10
16.	Hydrocortisonum Hemisuccinatum inj. 0,5 g/ 5ml amp. 2ml + rozp.	szt.	5
17.	Kalium Chloratum 15% inj. amp. 20 ml	szt.	10
18.	Lignocainum Hydrochloricum 2% fiol. – 20 ml	szt.	10
19.	Naloxonum Hydrochloricum – 0,4 mg/ 1ml amp.	szt.	10
20.	Natrium Chloratum 0,9% inj. – 10 ml, fiol.	szt.	10
21.	Natrium Chloratum 0,9% inj. – 500 ml, flak.	szt.	2
22.	Natrium Bicarbonicum 8,4% inj. – 20 ml, fiol.	szt.	5
23.	Nitroglycerinum tabl. 1 mg	szt.	20
24.	Papaverinum Hydrochloricum inj. 0,04 g/ 2ml amp.	szt.	10
25.	Propranolol inj. 0,001 g/ 1ml amp.	szt.	10
26.	Pyralginum inj. 1,0 g/ 2ml amp.	szt.	10
27.	PWE inj. 500 ml	szt.	2
28.	Reasec tabl.	szt.	20
29.	Sorbonit – prolongatum 0,01g	szt.	30

1	2	3	4
MATERIAŁY MEDYCZNE			
1.	Maska twarzowa, silikonowa z fartuchem uszczelniającym nr 3 i 5	kpl.	1
2.	Rurki ustno-gardłowe Guedela – zestaw 6 szt. różnych rozmiarów	kpl.	1
3.	Zestaw do szybkiej konikotomii QuickTrach dla dorosłych	kpl.	1
4.	Silikonowa tamponada nosa Air-Cuf 5,0 mm typu Bivona	kpl.	1
5.	Mankiet do wlewów ciśnieniowych z pompką i manometrem	kpl.	1
6.	Staza fiksująca żyłę	szt.	1
7.	Opaska uciskowa ze wskaźnikiem czasu założenia i mostkiem	szt.	1
8.	Zestaw materiałów opatrunkowych:		
	- kompres gazowy jałowy duży min. 10x10 cm	op.	3
	- kompres gazowy jałowy średni min. 7,5x7,5 cm	op.	5
	- sterylny opatrunek o pow. min. 1 m ²	szt.	5
	- sterylny opatrunek o pow. min. 0,5 m ²	szt.	5
	- bandaż bawełniany o szer. min. 7 cm	szt.	5
	- bandaż bawełniany o szer. min. 10 cm	szt.	5
	- opatrunki indywidualne cz. "W"	szt.	10
	- plaster bez opatrunku o szer. min. 2 cm	rolki	3
	- wata opatrunkowa a 500 g	szt.	3
9.	Strzykawki LUER po 2, 5, 10 ml + komplet igieł jednorazowego użytku	kpl.	10
10.	Strzykawki LUER po 20 ml + komplet igieł jednorazowego użytku	kpl.	10
11.	Gaziki nasączone spirytusem izopropylowym do przemywania miejsca wkłucia 10 szt.	op.	5
12.	Koc izotermiczny jednorazowego użytku	szt.	5
13.	Cewnik jednorazowy do odsysania wydzielin z jamy ustnej i pnia oskrzelowego (różne rozmiary)	kpl.	5
14.	Rękawiczki sterylne jednorazowego użytku rozmiar 8 i 9	par	5
15.	Venflony, kaniule różne rozmiary	kpl.	5
16.	Paski diagnostyczne do oznaczania poziomu alkoholu w ślinie	op.	3
17.	Środek do dezynfekcji rąk w atomizerze typu AHD 2000+C42	szt.	3
18.	Aparat do podawania płynów infuzyjnych	szt.	6
SPRZĘT MEDYCZNY			
1.	Inhalator tlenowy	kpl.	1
2.	Aparat do prowadzenia resuscytacji	szt.	1
3.	Przyrząd elektryczny ssący	kpl.	1
4.	Alkomat	kpl.	1
5.	Latarka czołowo (ręczna) z bateriami	szt.	1

1	2	3	4
6.	Latarka diagnostyczna albuminowa – paluszek (z bateriami)	szt.	1
7.	Unieruchomienie kończyn długich SAM SPLINT	kpl.	2
8.	Nożyczki chirurgiczne do cięcia opatrunków, ubrań	szt.	2
9.	Okulary (maski) ochronne	szt.	2
10.	Wózek do przewożenia pacjentów z twardym podłożem	kpl.	1
11.	Aparat do mierzenia ciśnienia-mechaniczny w pokrowcu	szt.	1
12.	Kołnierz ortopedyczny wielorazowego użytku	szt.	2
13.	Szczypce Magilla dla dorosłych	szt.	4
14.	Zacisk prosty 12 cm	szt.	1
15.	Zacisk prosty 18 cm	szt.	1
16.	Zacisk prosty 24 cm	szt.	1
17.	Zacisk krzywy 12 cm	szt.	1
18.	Zacisk krzywy 18 cm	szt.	1
19.	Zacisk krzywy 24 cm	szt.	1
20.	Pęseta 10 cm	szt.	2
21.	Pęseta 12 cm	szt.	2
22.	Szyna do unieruchomień z ręczną regulacją siły naciągu typu KTD	szt.	1
23.	Stetoskop lekarski	szt.	1
24.	Lampa typu Solux	szt.	1

Uwaga: dopuszcza się stosowanie zamienników o tym samym działaniu farmakologicznym, tej samej postaci, nie większej dawce i ilości.